

SZARVASI UJSÁG.

Hetilap, a társadalom, közgazdaság s irodalom köréből.

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Egész évre 5 frt. — kr.
Félévre 2 frt. 50 kr.
Negyedévre 1 frt. 25 kr.

Egyes szám ára 10 kr.

MEGJELENIK:

hetenként egyszer, vasárnap.

Az előfizetési pénzek, úgy a lap szellemi részét
illető közíremények a szerkesztőhöz Szarvasra
czimzendők.

A nyílt-térben minden garmondsor díja 20 kr.

HIRDETÉSI DÍJ:

Minden egyes szó után 100 szóig 2 kr.
Azontelül 1 »

Kiemelt, díszbetűk s körzettel ellátott hirdetmé-
nyekért termérték szerint, minden négyzet centimeter
után 3 kr. számítottatik. — Állandó hirdetményeknél
kedvezmény nyújtatik. Hirdetések az Árpád, irodalmi
és nyomdai intézetbe küldendők.

A korról a kornak.*)

II.

Azt az időt érjük, midőn a classicus műveltség a magas politika és diplomáciai pálya vagy a harsz élet vitézsége, szerencséje többé nem fentartó elemei, nem biztosítékai az állami létnek.

Korunknak egyik megkülönböztető jellege általában: a realis téren való haladás. Az „erő és anyag” elve nem csak a bölcsészeti problémák megoldásánál játszik szerepet, de az életben is mind több több tért foglal el.

Különösen az ipar az, melynek szabadsága, önállósága, előhaladása, fejlesztése, szóval a művelt külfölddel való versenyképességei emelése: nemzeti jólétünk s életfentartásunk érd. kében legszentebb kötelességünk.

Az ipar ma már a tudomány mellé helyezkedett, s nemcsak roppant kézi ügyességet igényel, de segítségül hívta a vegytant, természettant, a tudomány többi vívmányait, hódol az aestheticának, napról napra új és váratlan felfedezéseket tesz; készítményei már nemcsak kizárólag a nélkülözhetlen szükségletek fedezésére szorítkoznak, hanem az izlés és divat elvei, kívánalmi szerint is kell, hogy igazodjanak; s ezekből kifolyólag kétségtelen, hogy az ipar épügy megköveteli a magasabb értelemben vett tanulást és taníttatást, mint a tudomány bármely szaka, hogy kellő és korszerű ismereteket szerezhessünk benne magunknak.

Mester nem jó készen a világra s a legnagyobb természeti ügyesség, idom s talentom is csak szorgalom és némi fáradozás által — fejlődhet ki. Idő és türelem kell minden nagy munkához. Naponként valamit tenni, s a kitűzött célt soha szem elől el nem bocsátani: ez azon titok, miért s miként vitést véghez annyi például Angliában, hol a kormány alig tesz

valami kezdeményezést, s jobbára a társadalom, az egyesek tesznek mindent.

Hogy mire képes iparunk, ha az általános érdeklődés, figyelem és pártolásnak csak egy kis támogatására is számolhat; azt örvendetesen behozonyíták, úgy a világ tárlatok melyeken a magyar ipar elismerésre méltólag volt képviselve, valamint a hazai kiállítások, melyeket valóban az ipar és közgazdaság terén való fokozatos haladás próba mérőjéül tekinthetünk, különösen pedig a legújabb — székesfehérvári országos ipar és közgazdasági kiállítás, melynek szépen sikerült volta, és bizonyára áldásos eredményei, jól eső örömmel és édes reménnyel tölthetik el lelkünket.

Most és ezek után, a társadalmun s ennek alapján, — a családon, a szülőkön van a tettek sora!

Minden jó szülőnek nemcsak ohaja, de szent kötelessége is, hogy gyermekeinek jövőjéről lehetőleg gondoskodik.

Általános a panasz, hogy sok a diplomaticus ember! az ügyvéd, az orvos, a tanár, a mérnök a hivatalnok mindazt mondja, sőt panaszolja, hogy pályálya túl van terhelve az ujonezok létszámával. Hiszen bár úgy volna! ez nem lenne baj mert a nemzet intelligens elemét gyarapítaná, de nem így áll a dolog. Egyetlen életpálya sincs és nem is lesz soha úgy túlterhelve, hogy a képzett szakember meg ne élhetne rajta, ha szorgalmas és becsületes, hanem igenis, a legtöbb életpálya, sőt mondhatnánk az egész társadalom túl van terhelve proletáriusokkal a félkészültségű fél-tudákos, felületes munkakerülő, szédelgőkkel kik saját megkezdett, vagy abban hagyott — pályájok jó-hirnevének, becsületének czégérezői.

S mi az oka ennek?! Csakis ahogy mondani szokták az: — urhatnáság! . . .

Szülők! akarjátok e hogy gyermekeitek jövője megélhetése, egyéni függetlensége biztosítva legyen?.. ha nincs tehetségetek és módotokban, hogy a költséges tudományos pályára képezzétek gyermekeiteket: neveljétek belőlök jó iparosokat. Így jót tesztek velök is, mert biztos becsületes kenyeret adtok kezökbe, melyet sem politikai zavarok, sem kormány változás, sem egyesek muló kegyei nem vehet ki kezökből; s jót tesztek a hazával, nemzettel is, mert legfőbb támaszát a középosztályt, a polgári rendet fogjátok erősíteni.

Hisz' ha a becsületes munka, szorgalom és kitartás évek hosszú sora után, végre a megérdemelt jóléte, sőt talán megvagyonosodást eredményezi, mi sem könnyebb akkor, mint a köznapi értelemben szólva „urnak lenni“; hanem ha az „urnak“ nincs sem szellemi tehetsége, sem anyagi képessége, sem igyekvő akarata, hogy élhesse a mint neve, czime hozná magával úri módon: akkor aztán nem nevetéses, de szánandó is egyszer mint az ilyen hitelét vesztett talmi arany és nagyzás hőbortja?!

Öszöljök el már egyszer az a szerencsétlen, elfogult, téves felfogás, hogy csak olyan gyermek való iparosnak, a kinek nincs tehetsége vagy hajlama az iskolai tanulásra, — „nincs esze!“ ahogy szokás mondani. — Háthogy jó iparos legyen valaki, ahoz nem kell ész és fogékony elme a tanulásra? s ha lángesze kitünő tehetsége van nem érvényesülheti e azt épen

ugy, vagy talán még jobban, az ipar terén mint bármely más életpályán.

S ugyan melyik életpálya az a mely szebb, függetlenebb, tiszteltebb, biztosabb mint egy szorgalmas becsületes törekvő iparosé? aki, hogyha meghal is, hátra hagyott családja nem szorul holmi csekély nyugdíjra vagy épen a koldus botra, mert a család egy jó munka vezetőt fogadva, kenyér kereseti iparágát folytathatja tovább.

S a hazai ipar felvirágoztatását, semmi nemü külső befolyástól, de csakis a társadalom felkarolásától s így önmagunktól remélhetjük és várhatjuk, főleg — ha annak mennél több képzett ügyes munkás kezét és tevékeny erőt bocsátunk szolgálatára.

A gazdaszat és kereskedelem némileg eltérőleg ugyan, de lényegileg ugyanily szempontból ítélhető meg.

S ha megtanulja a nemzet, mert szükségképen meg kell tanulnia azt felismerni, hogy társadalmi és egyéni jóléte, nemzeti életképessége főleg e három tényező: „gazdaszat, ipar és kereskedelem“ minéj szélesebb alapra helyezésében s terjesztésében áll; akkor — azzal végezhetem én is a mit egyik tekintélyes napi lapunk a székesfehérvári iparkiallitás megnyitása alkalmára írt: — „ezzel sokat hányatott nemzetünk viszontagságos történetének egy új korszaka nyílnék meg. Egy új korszak melynek jelszava: a munkaszeretet, a munka tisztelet; — a melynek feladata: az anyagi téren

F Á R G Z A

Csolnak-dalok.

Mi volt nekem a szerelem?
Holt remények szemfelője,
Sötét bubánatból szöve.

Petőfi S.

I.

Gyakran megjelent előttem
Bánatos arczod, meglőrt alakod.
A mint ágyamra lehajoltan,
Regi szerelmünk bánod, siratod.
Tudom én jól, hogy nem vagy boldog.
Azt eltitkolni nincs erőd,
Hiába mutatsz hideg közönyt
Előttem s a világ előtt.

II.

Találkozunk gyakran egymással:
De soha ninesen egy szavunk;
Csak lopva tekintünk egymásra
S azzal is boldogok vagyunk.
Olykor kezünk is összeér,
Csak úgy gyengén, „véletlenül“
De azért ki nem mondanám,
Hogy szereltek végtelenül!

Óh! miért is vagyunk mindketten
Az álszemérem rabjai?
Hisszük, hogy elvesz büszkeségünk
Egymáshoz mervén szólni.
Hü ábránd a büszkeség ott,
Hol két szív egymásért dobog
És nem lehetnek holdgok.

III.

Emlékszel-e a holdas éjre?
Midőn a ringó csolnakon
Együtt holyongtunk, elmerengve
Az illatozó hársakon.
Az este mi szép volt, . . . emlékszel-e még?
A vitzükörében mint tünt fel az ég!
S míg a halavány hold fellegbe vonult
A fák üde lombja vállunkra borult. . .
Ott suttoga ajkad örök szerelemről.
S epedő vágy tüze lángolt ki szemedből.
És emlékül adál egy hárslevelet,
Hogy el ne felejtsem soha nevedet.
Ha nem feledél el? hogy tudsz így bánni velem?
Csak visszatér ugyis egykor a hü szerelem!

IV.

A mi utunk elválhatatlan,
Szivünk rég egygyé olvada.

hatalmassá tenni a nemzetet; mert csak jólétben élő nemzet lehet igazán nagy, boldog és szabad!*

Adja a magyarok Istene, hogy úgy legyen!!!

GÖNDÜCS BENEDEK.

KOCSIS PÁL.

A közügyeknek s társas-életünknek tevékeny tényezője hunyt el f. hó 8-án Kocsis Pálban, ki akár mint tisztviselő, akár mint magán ember, hivatását hiven tölté be, s tiszteletreméltó nevét vivott ki magának. A megboldogult hivatalos elfoglaltságai mellett is talált időt arra, hogy a közügyekkel foglalkozzék, szem előtt tartva mindig azt, hogy a társadalomnak az egyetemes célok érdekében minden ember erejére szüksége van; s ő azok sorában állt, kik szellemi emelkedettségük folytán vezérszerepre hivatva egy egész körnek szabnak irányt a társadalmi tevékenység terén. Humanus irányu közintézetek, s minden mi a haladás eszméjé; vel összefüggőleg mint társadalmi mozzanat felszínre került: a megboldogultban mindég tettrekész pártfogóra talált, példát nyújtva sokaknak arra, hogy emberi hivatásukat miként tölthetik be.

Lapunkban — melynek kezdettől fogva munkatársa, és barátja volt — nagy előszeretettel foglalkozott vasút-ügyünkkel, s annak keresztül vitele mellett társadalmi úton is sokat buzgókodott. — Kocsis Pál 1811 december 31-én Szentesen született református szüléktől. A középiskolákat Holdmező-vásárhelyen és Debreczenben végezte kitűnő sikerrel. Ezek befejeztével Szentesen mint rector-professor (felsőbb elemi tanító)

Te vagy most is álmaim öre
S eszmény-világom csillaga!
Te vagy ábrándjaim tündére,
Ki csendes lakom rejtekén
— Eljárva hozzám szellemszárnyon —
Világítsz lelkem bús egén.

V.

Jer hát bánkodó gyenge lélek!
— Sovárgva hívón int karom, —
Nem vagyok én oly hideg hozzád
A mint mutatni akarom.
Szeszéyeidet elfeledtem;
Sem bosszúállód nem vagyok,
Csak most szeretlek még igazán
Mikor mindenki elhagyott.

Óh nem kívánom én, — ne félj! —
Hogy engem esdve, sirva kérj!
Egyetlen szódra megindulnék
S elgyengült szívvel rád borulnék.

OLÁH MIKLÓS.

Hogyan vegye az ember nőül főnöke leányát

ha az gazdag és szereti őt.

Nincs helyzet, melyben egy szellemes és igazán szerelemes ember ne tudna sikeresen célt érni. A szerelem minden akadályt legyőz s valósítja a fellegetvárakat.

alkalmaztatott; hajlama azonban a mérnöki pálya felé vonta, s csakhamar a technikai tanfolyamra lépett s mint okleveles mérnök elsőb felső és alsó Lendván, majd Szentesen s 1861-ben mint a kákafoki halásztelki árvédelmi társulatok mérnöke Szarvason lett alkalmazást. Ez időtől kezdve a társulatok ügyét kiváló szakértelemmel s ügyességgel vezette haláláig, mely 68. éves korában, hosszasb szenvedés után érte utól.

A megboldogult öt tagú, anyagilag teljesen biztosított családot hagyott hátra; neje, kivel 25 évig élt boldog házasságban, már évek előtt elhunyt. — Kocsis Pál, elhunytával, a jól megtöltött élet képét hagyta hátra, s a sírba, a por-ember pihenő helyére a szeretet és hála koszorúj kísérték. Áldás legyen emlékezetén!

CSARNOK.

A BÉCSI SZINHÁZAKRÓL.

Boccaccio és Niniss a Károly színházban.

Színpadl és színművészeti tanulmány.

IRTA:

NYOLNÁR GYÖRGY.

(Folyt.)

Octavius Caesárt Robert adta! Shakspeare azt mondja, hogy pelyhes állu ifju, de ez Robert a lakján látszott csak, nem állán, mely a tiszteres borotválkozás alatt is barna erős szakállt mutat a sima ifju arezon.

A pelyhes állu ifjuban egy nagy lélek, hős, egy igazi Caesár lakik, telve physical és szellemi erővel. Antonius vetélytársa ő, és minden ízében méltó ellenfele, ki hősileg is, észszel is Antonius fölébe kerekedik s a nagy rómaiát legyőzi.

Octavius Caesár imponál Antoniusnak; ez az illuzió még

Sansac Ivan szerény irodatiszteske volt a „Grantargent és Tsa“ nagy üzletében, a melyet egész Európa a világ egyik legszilárdabb és leggazdagabb kereskedésének tartott.

Iván jó arezu, nem valami együgyű és buzgó fiatal ember volt, a ki kitűnően táncolt és végtelenül tetszett Grantargent asszonyságnak.

De még végtelenebbül tetszett ő leányának, Antonia kisasszonynak, a ki, miután vagy százszor elmondta magában, hogy atyja sohasem fogja őt egy alárendeltjének nőül adni, — épen nem fogadta visszautasító ridegséggel Iván tüzes vallomásait.

De hát mire vezethetett mindez, mikor nem akadtak eszközre, a mellyel meghassák a kegyetlen atyát s kieroszakolják tőle a leány kezét?

— Gondolkozzék, keressen, találjon módot, de tudja meg, hogy mindkettőnk boldogsága önön és elmésségén áll, s önt teszem felelőssé, ha a jövő kétségbe ejt.

Igy szólt Antónia Ivánhoz.

Iván elment gondolkozni! Soká gondolkozott. Végre egy nap, miután három óra hosszat tartotta fejét két keze közé temetve, ragyogó areczal egyenesedett fel s kiáltá:

— Meg van!

Elhagyja szobáját, felhuzza legtisztább kesztyűjét, fénylő czipőben és kifogástalan magatartással, a félelem minden látszata nélkül jelentkezik az irodában, ama szentek szentjében, a hol Grantargent ur saját személyében trónolt, az a Grantargent ur, a ki alárendeltjei szemében a megközelíthetetlen istenség bizonyos színében lükt fel.

külsőleg sem volt meg, midőn Sonnenthal és Robert szemben álltak egymással. Nem az alak külső nagyságát, vagy terjedelmét értem ez alatt, mert hiszen Egrossy G. sem volt valami athlétai termet, de azért szellemi erejének hatalmával, ő volt az óriás, az óriások mellett is!

A szereposztó hibája tehát, ha Robertnek, e kitünő és jeles modern-dráma játszó szerélmés színésznek, a németeknél „jugendliche Liebhaber“-nek nevezett talentumnak, egy antik szabásu Shakspeare-i karakter-szerepet oszt azért, mivel pelyhes állu ifjunak nevezi egy gúnyolódó Antonius pártbeli római.

Éppen ilyen hiba Octaviát, Caesar nővérét Janisch kisasszonynyal játszani. E gyermeteg, idylli alaku alaku fiatal színésznő, a szenteség szüzies bájával, virág, mely fakadóban van és még nem nyílt, csak színét mutatja, illatát is fogva tartja még a harmat, hamvát sem érinté az önzés lehellete, hangja is illetetlen égi hangzelegésű, — természetes, hogy nem képes személyesíteni egy özvegy római nőt, nem bírhat egyéníteni egy Octaviát, kiről Shakspeare Enobarbus ajkával ezt mondja:

„Octavia kegyes, hideg, [csöndes kedélyű nő“. Kora is a harmincz év felé jár, Janisch kisasz. pedig alkata, hangjánál fogva, még 30 éves korában is az üde szenteség ábrázolására van utalva.

Olyan áldozat galamb volt ő az istenek oltárán, s nem a már egy házasságot túlélt özvegyi ara Antonius karjaiban!

Egyedül Wolter asz. állott a remekmű színvonalán; ő sem volt ugyan izról izre királyi Cleopatra, kit Enobarbus így fest le a megannyi királyi nagyságu rómaiak előtt, s még ezek is elragadtatva hallgatják:

„Ah de ő maga!
Minden leírás koldus; ott feküdt
Arany szövettel áttört sátorában,

Grantargent ur meg volt lepelve, a mint hivatalnól látta belépni alárendeltjét s kérdezte, mit akar.

— Uram, felelt Iván ünnepélyes komolysággal, van szerencsém öntől leánya, Antonia kisasszony kezét kérni.

Grantargent ur kimeresztette szeméit és rabamult Ivánra, majd egyszerre akkora derűtség vett rajta erőt, hogy egész teste reszketett belé.

— Leányomat, Antoniat! kiáltott fel a hogy megszünt nevetni.

— Igen, uram, viszonzá Iván, folyton akkora komolysággal, mint akár egy brahmin.

— Szegény fia! mormogá Grantargent ur. Igazán nagy kár, hogy megbolondult. Olyan kitünő és pontos hivatalnok volt! — Önnek gyógyítani kell magát, édes barátom.

— Mi ellen?

— No hát ezen örülési roham ellen.

— Én nem vagyok örült.

— Ugy hát szemtelen ön, a kit rögtön kidobatok. Leányomat kéri! egy Sansac!

— Dobasson ki akár az ablakon, ha önnek úgy tetszik, válaszolt Iván szilárdul, — de tudja meg, hogy e hó végeig társas leszek a londoni „Tom Tompson“ ház egy negyedének.

— A „Tom Tompson“ ház társas mondja ön, kiáltá Grantargent ur, hevesen kelve fel székéről. Hozzon nekem erről bizonyosságot uram, s leányom az öné.

— Jól van uram, szólott Iván, e bizonyosság hét nap alatt az ön kezében lesz.

S melyen meghajolva távozott.

A mint az utcára ért, kosiba vetette magát s az éj-

Szebb mint a Venus kép, min a valót,
Felülmulá a művész!“

majd ismét így szól Cleopatráról:

„De benne tökélyé vált a gyöngeség is,
S alig lehelve, hatalmat lehelte
maga körül!

E nőnek kor nem árt; a megszokás
Örök varázsát nem koptatja el.

Más nő keblén a vágy, ha jói lakott,

Elalszik: itt új vágyra gyúl; mivel

E nőn a rút is oly dicső, hogy a

Pap is megáldja, míg bujálkodik“!

A Caesarok eme királyi kéj hölgyét, a királyi kéjhölgyek eme Caesarnőjét, ki Julius Caesárt is meghódította, Wolter asszony nem bírta a költő alkotásával megegyezőleg a színpadon megérzéketeni.

A női jellemeknek e psychologailag csodálatos és rejtélyes alakját, a szenvedély és indulatok e viharos oczeánját, a szív- és lélek tajtékos hullámverését, az érzéki szerelem telhetetlen kéjszomját, a gyöngeség és erő közt való örökös hánykódást, a méltóság, hatalom e természetes istennőjét a gyáva lélek harezában küzködve, hiúságában kínlódva az élet után kapkodva — igen nehéz a színpadon magyarázni, megalkotni.

Shakspeare Junot és Venust lehelte e női edénybe és az egyiptusi királynői Cleopátrában három istennőt teremtett!

Wolter asz. egyiket sem tudta teljes mértékben kiemelni, vissza tükröztetni.

Egyénítésének alapvonásait ama benyomásból vette, melyet az aegiptiai szobrok és sarcophagok megdöbbsentő merev, komoly, hideg kifejezéseiből merítünk s ezek láttára érezünk. Ilyen mereven ülő szobor volt Wolter asz. gyakran, s ez valóban művészi remek volt. — de hiányzott a hatalom és méltóság ama dicsőfénye, melyet Shakspeare így jelez: „alig le hel-

szaki pályához hajtatott. A boulognei vonat épen indult. Iván felült és masnap reggel teljesen kiesípve állított be a londoni Tom Tompson ház irodájába.

— Uram, szólott a két vezetőtársához, van szerencsém magamat társul ajánlani házuk egy negyedében.

A két angol bámulva nézett össze.

— Kiesoda ön? kérdé az egyik.

— Itt a névjegyem.

— Sansac Iván. Nem ismerem.

— Uram, én egy hó alatt Grantargent ur leányát veszem nőül.

— A „Grantargent“ házét?

— Igen uram.

— A Boulevard „Hausmann-on“?

— Igen uram,

— Ah ez már más. Ez esetben elfogadjuk uram.

— Legyen tehát ön szives, uram, nekem irást adni arról, hogy elvben elfogadják társul szegődésemet.

— Teljes örömmel.

Másnap Iván visszatért Párisba, megmutatta a Tom Tompson ezég irását Grantargent urnak s egy hó alatt nőül vette Antoniat.

Minden a legkitünőbbben sikerült, csak az a baj, hogy Sansacné asszony majd meghal az unalomtól Londonban és a társi kötelék, a mely férjét a Tom Tompson házzal egybeűzi, valószínűleg csakhamar megszakad.

Egy franczia adoma után írta

Péray Holman.

ve, hatalmat lehel maga körül. Az érzéki szerelem szomjait sem tudta eléggé forrón kiemelni, nem festette a féktelen vágy ama tomboló indulatait, melynek mindent feláldoz, csak hogy Antonius gyönyöreiben élvezhessen.

A tragédia második felében, mikor a szenvedélyek kétségbeesési indulatokkal egyesülve, nagyobb hullámokat vernek, Wolter asz. is jobban fölhevült és azon jelenetben mikor a hírnök Antonius és Octavia egybekelését beszéli el, orkán-szerű viharral tombolt, s egy valódi haragvó Junó volt!

Hatalmas hangjának élességével metsző vala a fájdalmak kitörésében s nagy kár, hogy a lelki állapotok különféle kifejezésénél a gyönyörű hangfestéssel egyszersemind arczával is nem tud rajzolni, mi által tökéletesebb és összhangzó volna a művészi benyomás. Mindig félművet alkot a művész, ha arca mitsem mondva, meghazudtolja a szót, melyel a lelki állapotok helyzeteit festi és magyarázza; ezt mindenütt kísérni kell az 'rejtéssel, mert a kifejezések összhangjából származik az illuzió, a művészi egység.

(Folyt. köv.)

HIREK.

— **A főgymnázium** disztornász-százada e hó 17-én kedden este 6 órakor versenynyel egybekötött nagy diszgyakorlatot tart a nyári tornatérén, melyre a tornászat kedvelői tisztelettel meghivatnak. Műsor: I. Rend és csapatgyakorlatok botokkal, befejezve ellenvonulással körben. II. Szertornázás. 1., Verseny a nyújtón. Az első díj 1 arany; a második díj 4 ezüst frt; a harmadik díj 2 ezüst forint. 2., Verseny a korláton. Első díj 1 arany; második díj 4 ezüst frt; harmadik díj 2 ezüst frt. 3., Verseny a távolugrásban. Győző jutalma 4 ezüst frt. 4. Verseny a magasugrásban. Díj: 3 ezüst frt. 5. Tornázás gyűrűhintán. Díj: 1 frt. 6. Gyors mászási-verseny. Díj 2 ezüst frt a két legjobb mászó közt megosztva. 7. Verseny a ló- és bakugrásban. Első díj 1 arany; a második díj 4 ezüst frt. 8. Gyorsfutás egy fordulóval. Díj: 4 ezüst frt az elsőnek. III. A díjak kiosztása. „Általános ügyességért” előtornászok közt a következő díjak osztatnak ki. Első és második díj 5-5 ezüst frt; harmadik és negyedik díj 3-3 ezüst frt; az ötödik díj: 2 ezüst frt; hatodik: 1 ezüst frt., összes díj: 3 arany és 49 ezüst frt. Versenydíjakat adományozni kegyesek voltak: Tatay István igazgatótanár ur 2 darab aranyat és 4 ezüst frtot. Sipos Soma ur 5 ezüst frtot. Disztornász ifjak 10 frtot. Csicsa Mathild k. a. leánynövendékei egy szini előadás erealményéből 30 frtot. A szarvasi nőegylet 6 ezüst forintot; kik is fogadják legmélyebb köszönetemet a szép cél iránti tetteges buzgalmukért a disztornászok nevében is. Szarvas, 1879. június 12-én. Oláh Miklós tornatanár.

— **A mező-túri** illetőségű egyetemi ifjúság f. év jun. 21-én, szombaton, a „Dobogó” vendéglő nagytermében hangversenynyel összekötött tánczvigalmat rendez a túri nőegylet és óvoda javára, melyre városunk közönségét tisztelettel meghívja a rendezőség.

— **Műkedvelőink** Bogyó Alajos ismert nevű énekessel három előadást fognak tartani. Az első előadás a nyári szinkörben ma este tartatik. Szinre kerül: „A két szilaj belyár” című 1 felvonásos népszínmű Szigeti Imrétől. E mellett Bogyó úr két dalmű-részletet énekel, s valaki szavalni is fog (a szinlap nem mondja, hogy ki.) A tiszta jövedelem fele része a nyári szinkör diszleteire, másik fele része a vendégművész jutalmazására lesz fordítandó. — Bogyó úr hangja és játéka a fejlettség azon fokán áll, hogy műelvet tud nyújtani;

remélhető tehát, hogy közönségünk méltó figyelmet tanusítand az előadások iránt.

— **Tolvajbandát** fedezett fel Deutchensmidt János rendőrbiztos városunkban, mely az év elejétől fogva rendszeresen működött. Április 8-tól kezdve május 9-ik három felverés is történt városunkban; e mellett számos tolvajlás követetett el oly raffineriával, hogy a tettesek nyomára jönni nem lehetett. Végre Deutchensmidt János rendőrbiztos — kinek ritka rendőri tehetséget a közönség rég ismeri — egy májushó 14-én elkövetett tolvajlás után az egyedül mutatkozó corpus delicti, egy mellény-gomb nyomán reá ismert a tettesekre s azokat május 15-én egytől-egyig összefogdosla. Az illetők — összesen hatan — mindannyian fiatal parasztleányok, jelenleg vizsgálati fogságban ülnek. — A károk nagy része — mint értesülénk — eddig is fedezve van.

— **Múlt vasárnap** a tornacsornak helyiségében Csicsa Mathild k. a. leánynövendéjének tanonczai szinielőadást rendeztek szép számú közönség érdeklődése mellett. Előadatott Csengey Gusztáv „Kosár” című színműve, nem csekély ügyességgel és hatással. A tiszta jövedelem, mely 30 frtot tett ki, a gymnásiumi tornafolyam jutalmaira ajánlatott fel.

— **Ismét** jégvihar vonult át városunk határan, f. h. 11-én, több helyen tetemes kárt okozva, különösen a szőlőkben és kukoricza vetésekben. Biztosítsunk; s nyugodtan fogunk ez elemi csapás elé nézni, mely ujabban egész rendszerességgel jelentkezik.

— **A Mezőberényben** f. hó 8-án megtartott ló-kiállítás élénk részvét mellett ment végbe. Kiállítatott összesen 72 db. anya kanca, 3 éves és azon alóli kanca és csödör csikók. Fias kanca felvezetett 30 db. három éves kanca csikó 13 db., csödör és 3 éven alóli csikó 29 db. Fias tenyész kanczáért a díjosztás eképfőtént: 1-ső díj 12 db arany nyerte: mberényi Adamik Pál. 2-ik díj 10 db arany besabai Zailer Mátyas. 3-ik díj 8 db arany ktarsai Lengyel Viktor. 4-ik díj 6 db arany szarvasi Janurik Pál. 5-ik díj 5 db arany szarvasi Janurik György. 6-ik díj 5 db arany gerendási Mokri Samuel. Ezenkívül dícsérő ezüst oklevelet nyertek: mberényi Adamik Pál., özv. Vinter Andrásné Haty Károly. 3 éves kanca csikóért jutalmat nyert 1-ső díj 12 db arany besabai Gajdaes János id. 2-ik díj 10 db arany gyomai Debreceny Endre, 3-ik díj 8 darab szarvasi Lustyik János 4-ik díj 6 darab arany szarvasi özv. Bakai Dánielné az 5. díj helyett Marton Mihály kladányi lelkész ur bronz dícsérő oklevellel lett kitüntetve, a II. osztályból kimaradt 5-ik díjat 5 db aranyat mberényi Braun Dániel 1 éves kanca csikója nyerte. Az előjáróság a bizottság tiszteletére kedélyes közömbet rendezett. — Békésmegye közigazg. bizottsága f. hó 9-én tartott gyűlésén a kettős Körösön építendő hid költségeire segélyül 10,000 frtot szavazott meg Mezőberény városnak.

— **A rozsdáról.** Gazdáinknál általános rémület okoz a búzaterméseinket jelenleg ellepő rozsdá; s tekintve azt, hogy e búza-betegség általában káros, s bizonyos fokozatában romboló hatású is: e rémület nem indokolatlan. A jelenleg mutatkozó rozsdá azonban az enyhébb lefolyásuakhoz számítható. Ezen, úgynevezett veres rozsdá, mely a túl sok esőzés következménye, a búza szemet nem bántja s csak a levelekre gyakorol káros befolyást, minélfogva a búza szalmája, silánynyá válhatik ugyan; de a magtermés jó lehet. A magra nézve veszélyes rozsdá fekete-pettyek alakjában jelentkezik, s a kalász szárát támadja meg, s a nedvkeringést akadályozza. úgy, hogy ha nagyobb mérvű: valóságos sorvadást idéz elő a növény-nél, miáltal a mag teljesen összeszárad. E kalamitás eddigelő vidékünkön még nem jelent meg, s tekintve azt, hogy egy-

másután kétféle rozsa nem igen szokta a búzát megtámadni: remélni mérjük, hogy attól az idén megleszünk kimélve.

— **A „Pestalozzi válogatott paedagogiai“ munkái**, czimű vállalat, mely Zsengery Samu fővárosi tanító fordításában s kiadásában jelenik meg, s már a VI-ik füzetnél jár, jövő hótól kezdve műintézetünkben nyomatik. E nagyérdékű vállalat Pestalozzi összes paedagogiai műveit felöleli s külön fordításban adja. Fölhívjuk reá tanférfaink s a közönség pártoló figyelmét. Megrendelések — legczélszerűbben levelezési lapon — Zsengery Samu kiadóhoz Budapest V. ker. akadémia utca 3. sz. a. infézendők. Egy-egy 10 ives füzet ára csak 50 kr. Egy-egy kötet 3—4 füzetből, az egész vállalat négy, esetleg öt kötetből fog állani.

— **Halálozás.** Polner Lajos földbirtokos, a megyei törvényhatóság, s közigazgatási bizottság tevékeny tagja f. hó 8-án b.-csabai birtokán jobblétre szenderült. Béke poraira!

— **Wodjéner Albert** gyomai nagybirtokos a gyomai ref. templom építés alatt levő tűzóri toronyszobájához 300 forintnyi adományjal járult. A szép tett önmagát dicséri.

— **Csicsa Mathild** k. a. leánynevelő intézetének tornavizsgálja a lögymn.tornacsarnokban f. hó 22-én d. u. öt óraker fog megtartatni, melyen a t. szülék s általában a tornaügy barátai szívesen láttnak.

— **Kocsis Pál** temetése f. hó 10-én d. u. 5 óraker általános részvét között ment végbe. Az egyházi gyászszertartásban Áchim Ádám ev. esperes és Sárkány János ev. lelkész urak vettek részt. A gyászbeszédet Áchim Ádám esperes ur tartá, emelkedett hangon ecsetelve a megboldogultnak érdemeit. A temetésen jelen voltak az összes szarvasi tisztviselők, köztük az árvédelmi társulat vezértisztviselői is. A család részéről közrehoesátott gyászjelentés következőleg szól: „Kocsis Ágnes férjezett Kass Józsefné maga és tetvérei Terézia, József, Imre és Kornelia, valamint férje Kass József és számos rokoni nevében szomorodott szívvvel jelenti szeretett édes atyjuknak illetőleg após és rokonnak Kocsis Pál társulati mérnöknek élte 68-ik évében f. hó esti fél tíz óraker hosszas szenvedés után végelgyengülésben történt gyászos kimúltát. A megboldogultnak hűli tetemei f. hó 10-én d. u. 5 óraker fognak a helybeli evang. sirkertben örök nyugalomra tetetni. Szarvason, 1879. június 4-én. Béke hamvaira!“

— **A vásártartási joggal** felruházott békésmegyei községek vásárrendtartása tárgyában Békésmegye törvényhatósági bizottsága által megalkotott szabályrendelet szerint a megyei vásárok a naptár szerint m. gállapító'l vásár vasárnapját megelőző szombali napon veszik kezdetüket s a rákövetkező hétfői napon végződnek. Országos vásárok alkalmával minden árúezikk kijelölt árúhelyiségen az ipartársulati tagság és üzleti iparengedély kelteére való tekintettel első sorban a helybeli iparosok lesznek elhelyezendők; városunkban a megyebeli vidéki iparosok és kereskedők ily sorrendben következnek: Szl.-andrásiak, gyomaiak, orosháziak, öcsödiek, csabaiak, gyulaiak, békésiek, m.berényiek, endrődiek, t.komlósiai, vésztőiek, k.-ladányiaki, f.-gyarmatiak.

— **Aranymenyegző.** Uhrinyi Andor úr, a megyei társasélet egyik kiváló tényezője f. hó 8-án ülte Csabán köztisztelőben álló nejével, szül. Paczek Alojza úrnóvel boldog házassága félé százados évfordulóját. Bár ez ünnep egy a legszükebb családi körben tartatott: a b.-csabai intelligentia azon része, mely az ünnepekteknek régi tisztelője, az evang. és római cath. lelkészekkel együtt sietett üdvözölni a ritka ünnepet ért házastársakat. A megjelentek érzelmeit Szemán Sámuel csabavárosi főjegyző úr tolmácsolta remek szavakban, tartós boldogságot kívánva a tisztelőben megszült párnak.

— **Népiskolai** növendékei számára Zih Károly szentandrásai néptanító úr „Versfüzért“ adott ki, mely a napokban került ki műintézetünk nyomása alól s a nevezett néptanító urnál Szent-Andráson példányonként 40 krajával kapható. Ajánljuk e vállalatot a szülék, néptanítók s gyermekbarátok pártoló figyelmébe.

— **Tizenégy rablót** vitték be e napokban Debreczenbe, kik a környéken már huzamosabb idő óta üzik büntetlenül mesterségüket, a nélkül, hogy csak gyanu is lett volna rájuk. Farkas nevű esendbiztos kerítette közre néhány nappal ezelőtt a gazembereket, egy részöket Nánáson, más részöket Csáthon stb. A rablók többnyire a „profanum vulgus“-hoz tartoznak, u. n. közönséges kapcabetyárok. De van köztük egy bíró is ki, tizenkét év óta bírja községe bizamát, melylyel ily galádul visszaélt,

s két asszony, kiknek egyike fejével együtt „szolgált“ a bandában.

— **Az ág. hitv. evangélikusok** ez évi esperességi közgyűlését Áchim Ádám szarvasi lelkész s esperes ur — az egyházak sorrendje szerint — Nagylakra hívta össze jul. elsejére olyképen, hogy e napon délelőtt az esperességi iskolaszék tanácskozása, a betérjesztendő körlelkészi jelentések alapján, — a délutáni órákban pedig az előkészítő értekezlet fog megtartatni. Másodikán s harmadikán a közgyűlés következik.

— **Bakay Péter** csabai evang. segéd-lelkész urat, ki városunk szülötte — az ocsovai egyház (Zólyom megyében) nagy többséggel lelkészévé választotta. Mint értesülénk a választás körül ama megye hazafias intelligens közönsége élénk részt vett s Bakay úr részére döntőleg folyt be.

— **Gyulán** f. hó 11-én nagy részvét között kísérték a korán megnyílt sirba Szombathelyi Paulinát, Szombathelyi Gyula leányát, ki hosszas szenvedés után f. hó 10-én 21 éves korában hunyt el. Béke poraira!

— **A gyulai** rabmunkák, mint arról gr. Sziehy Jenő székesfehérvári kiállítás elnök Janó S. kir. főügyészt értesíté, a kiállításon egytől-egyig elkeltek. Ez ipari készítmények nagyobbára kosár s egyéb fonatos munkákból álltak; ujabban — a mutatkozó siker folytán — ismét fog egy szállítmány utnak indittatni.

— **A megyei** közbátorság tárgyában a mult hóról szóló alispáni jelentésben a következők foglaltatnak: a személybiztonság az elmúlt hóban semmi bünmerénylet által meg nem háborított. — Ellenben a vagyon-bátorság 24 lopás által támadtatott meg, melyekből Gyulán egy, Oroshásán 1, Szarvason 7, és Békésen egy eset betörés által eszközöltetett. Ezekből 20 eset kiderített. Gyulán egy, Orosházán egy és Békésen kettő nyomozás alatt áll. Régibb keletü lopás 7 és egy lopási kísérlet derített ki. Nagyobb beszámításu büntényt képez a Békésen május 10-én, Veil Sándor órás kárára elkövetett boltbetöréses tolvajság, mely nyomoztatik; Szarvason május 14-én Urbanesok János kárára elkövetett ház betöréses tolvajság, mely azonban kiderített és a tettesek a bíróságnak átadattak. Ezekon kívül jelentékenyebb az Orosházán Sváb és Bagi pusztai bérlők kárára elkövetett hizott sertés lopás mely kiderítetett, — és szintén Orosházán Lövei József kárára történt házbetöréses tolvajság, mely még ki nem nyomoztatott. El nem hallgathatom egyébiránt a Csabán állomásozó huszár század némely közlegényei részéről zöldtakarmány jogta' an elsajátítására irányzott hünös merényletet, mely az ellen álló eszöz leveretésével erőszakossági jelleget öltött, — a mi a járási hatóságot arra indította, hogy hasonló sajnos kihágások megakadályoztatás a végelt az ezredparancsnokságát megkeresni kényszerítettet.

— **A tenger közlönye.** Még olyan újság is volt, a minőt a jelenleg New-Yorkban tervezett egy világgörbi utazás személyzete fog kiadni a „Werder“ gőzhajó fedelzetén. Ebben ugyan semmi rendkívüli nincs, csak az az eredeti, hogy e hajó fedelzetén egy lapot nyomnak s adnak ki, mely az utazási tapasztalatokat melegiben örökíténé meg. A lap nemesak az utazók számára jelennék meg, hanem mindazon helyeken, hol a gőzhajó megáll áruba bocsáttatnék.

TARKASÁGOK.

Az okos ember sokat gondol, keveset hisz, az okatlan nem gondol, de annál többet hisz.

A ki dicsekedni, kevélykedni akar, tanulja meg, hogy azok az eszközök, melyekből a mesterséges boldogság forrása látszik felfakadni — mind haszontalan romok, felettük az idő a sors szeszélye uralkodik.

Ifjú a jövő, férfié a jelen, öregé a múlt.

Könnyű a gyűlöletet, nehéz a szerelmet, legnehezebb a közönyt elrejteni.

A kevélység a hiánynak palástja, a rossz bornak czégére. A szellemi, erkölcsi sőt még a testi életnek is alig van systematikusabb gyilkosa, mint az öntelt kevélység, az a kevélység, melynek alapja merő haszontalanság, üres látszat.

Uri kedvtelések. III. Károly mantuai herczegnek legnagyobb kedve telt abban, ha jól kiszidták. E végből álöltözetet vett magára, ingerelte az embereket, eltörte az üvegeket, fazekakat stb. s nagyon megörült, ha általános szidták s verekedtek vele. — Henrik braunschweig-wolfenbütteli herczeg végtelen örömet talált abban, ha — az ökröket sajátkezüleg üthette le.

Matematikai igazság. Carlyle, egy kissé excentrikus, de nagyszerű philosophus mondja: „Csinálj magadból becsületes embert, s akkor matematikai biztossággal felveheted, hogy egy gazemberrel kevesebb van a világ.

Sokat követel. Koldus. „Kérnék alásan egy kis segedelmet” — Ur: „Én olyan erős embernek elvből sohasem adok semmit.” — Koldus: „No bizony, talán azért a nyomorult egy-két krajczárért púpot növezzek a hátamon?”

A gyakorlatnál. Örnagy: „De hadnagy úr, hová vezette megint azt a szakaszt — hát nem képes felfogni mi az a taktika?” Hadnagy: „Szolgálatára, örnagy úr, de ötven frt havi fizetésért nem lehet az ember hadvezér.

Egy angol theologus vizsgázott tanárai előtt, „Boldogtalan — kiáltja az első vizsgáló, „hiszen ön egyetlenegy verset sem képes szóról-szóra czitálni a bibliából.” „Oh igen” válaszolja a jelölt, „épen most jut eszembe az apokalypsisből egy mondat, mely így hangzik: „És én felemeltem szemeimet és négy szörnyeteget láttam magam előtt.”

Koldus: „Kedves kisasszonykám, legyen oly kegyes ajándékozzon meg valamivel.” Kisasszony: „Hogy lehet kend oly szemtelen, piszkos eszímájával a szobába jönni?” — Koldus (magában morogva) „Az ördög vigye el a dolgát, még azt akarnák, hogy az ember ha koldulni megy, lakcsizmát huzzon fel.

Gyermekkori benyomásoktól, s azoknak eltörölhetlen tartósságáról a késő korig, — folyt egy társaságban a beszéd. „Én például” beszélt az egyik, „egészen tisztán vissza tudok emlékezni arra az irtoztató fájdalomra, a mikor az első fogamat kaptam, — „És én” bizonyítja a másik, úgy emlékszem e következő esetre, mintha tegnap történt volna: Dajkám egy izben vesszővel vert meg. No goodoltam magamb: várj csak, ezt megmondom a mamának, ha beszélni fogok tudni.”

Ittas ember botorkál késő éjjel az utcán. Egyszer csak neki megy az utcasaroknak. Az érzékeny karambolra felkiált:

— Hopp teringette utcasarka, hogy nekem jött ebben a setétben!

— Mért nem köszönsz a bácsinak Jankó? feddi az anya öt éves gyermekét, ki fedetlen fővel szalad be a szobába.

— Azért, mert nincs kalapom, feleli a kis nebuló.

— Hogy megy a klientúra? kérdi ügyvédpajtását valaki.

— Menni megy, de jönni nem jön, — feleli az, tragicus mosollyal.

Szerkesztői üzenetek.

— B. Albert Budapest. A pangánét mellett a lant is pönöghetne. Várunk valamit. Üdvözetünket küldjük.

— Bánfi Zs. Páris. A nagy Babilonból örömmel vettük a szives ígéretet, melyre erősen számolunk. A lap megy, s vele magánlevelünk.

— Inczedy L. Budapest. A szép költemény megjött s mielőbb sora kerül.

— F. Ármin. Budapest. Themis nem ellensége többi collegiának; ügylátszik pedig, hogy ez minden mást háttérbe szorít. A lap számít az ígért közleményekre.

— Gr. V. S. Dabas. A költemények sorsáról nem tudhatnánk meg valamit? Hisszük, hogy kézhez érkeztek. Valami újat örömmel vennénk. — Üdvözetünket küldjük!

GAZDÁSZAT.

Székes Fehérvárról.

I.

A megyei gazd. egylettől azon megtisztelő megbízást nyertem, hogy két megválasztott tagtársammal az egyletet a Sz. Fehérvári gazdasági congressuson képviseljem. Jelen ohajtván lenni a f. hó 2-án tartott ismerkedési estélyen, 1-én vasutra ültem, hol egyik képviselő társam Bartóky Istvánnal találkoztván, együtt folytattuk utunkat Bpest s onnét másnap reggel Sz. Fehérvárra a régi koronázási városba, hol jelenleg a magyar ipar üli diadalünnepét.

Budára reggel 6 órakor átmenvén, az indóháznál ezerekre menő közönséget találtunk, várva az indulást jelző cseppet. Látni lehetett itt az aristokratia képviselőit az egyszerű gazda és iparosok vegyülve, — ez utóbbiakat könnyű volt felismerni, mert mindannyian jelvényt viseltek.

Fogalma lehet az olvasónak azon tolongásról, mely itt uralkodott, ha megmondom, hogy e napon csak a budai indóházban 8000 jegy adatott ki, levén az az iparos társulatok olcsó szállítási napja. Előttünk három rendkívül népes kő — akarom mondani „kő” vonat indult, minden coupeban 8—10 utas beszorítva. Mi rá értünk volna reggelinket nyugodtan elkölteni, ha a jó étvágyu iparosok előttünk mindent el nem takarítanak vala, de így még kenyeret sem tudtunk kapni.

Végre ütött a mi indulásunk várva várt percze is, s erős taszigalódás után bejutottunk a nekünk rendelt kocsiba.

Budától Fehérvárig igen szép vidéken, termékeny földek és szőlők között halad a vonat; egyfelől a tekintélyes Duna síma tükre mosolyog feléd, másfelől szelid hajlásu hegyek s tovább termékeny rétek és szántóföldekben gyönyörködhet a szem. — Két és fél órai utazás után Fehérvárról voltunk, hol kiszállván, rögtön a kiállítás helyiségébe siettünk.

A kiállítás helyisége igen csinos és alkalmas, kicsinyben emlékeztet a bécsi kiállításra. Csinos és terjedelmes parkba jutsz a díszes diadal kapun át, s legelőbb is a fáradhatlan és jeles gazda Zichy Jenő gróf pavilonja tűnik szemedbe, mely esz és izlés tekintetében semmi kívánni valót sem hagy hátra. Belső berendezésén is meglátszik a nemes gr. e téreni jártassága. Láthatók itt az uradalmak térképei, összes terményei és épületeinek miniatúr utáizatai; továbbá az uradalomban produkált gazd. faipar czikkék melyek között több szépfonásu szék, és egyéb gazdasági eszközök méltán megragadják slyelmünket.

A kézmű ipar nézetem szerint nem olyan, minőt a szegedi kiállítás után várnunk lehetett, hanem a gazdasági termények és gépipar annál meglepőbb volt. Nagyszerű volt különösen a gépkiállítás, melyről ellehet mondani, hogy nem csak országos, de nemzetközinek is megjárta, mert a külföldi czégek, melyek Magyarországon képviselvék, mind dús és választékos czikkékkal voltak képviselve. Több felől hallottam azon nem-helyeslést kifejezni, miszerint nem kellett volna a külföldi gyárosoknak a kiállításban részvétet megengedni, mert ez által elvezette a gépészeti kiállítás országos jellegét; igaz, hogy a hazai ipar ez által kissé szenved, mert erős concurrentiát csinál nekik a külföldi kiállítók sokasága, ámde más tekintetből ismét csak helyeselnünk lehet, mert egyrészt összehasonlítást csak is ez uton tehetünk, másrészt pedig a hazai gépészek az ott látott javításokat elsajátíthatják, s ez

által napról napra jobban közelíthetnek azon tökély felé, melyet a külföld már jóformán megközelített; ámde önérzé-
tesen kimondhatom, hogy habár e téren is sok még a kívánni
való, de már ma sem kell piralnunk hazai gépészetünk primitív
volta miatt, s reményem, hogy elfog jönni és pedig nemsokára
az idő, midőn ebbeli szükségleteinkért, nem lesz szükség más
országokhoz folyamodnunk, s az ez után kiadandó sok millió
hazánkban maradhat, a magyar ipart ez iparost gyarapítandó,
mi, hogy mielőbb bekövetkezzék, azt hiszem, mindannyian lel-
künkől óhajtjuk.

Az állatkiállítás, — t. i. most még csak szarvasmarha és ser-
tés — bizony gyenge volt, s épen nem, vagy csak igen gyéren
képviseli a magyarországi állattenyésztést. Az idegen fajú marha
még számosabb volt, különösen az algaui és schveiczi elegendő
szám s szép példányokban van képviselve; magyar fajú marhát
alig néhány nagyobb tenyésztő állított ki, s ezek sem a legkitű-
nőbbek. József főherczeg kisjenői uradalma van több példány ál-
tal képviselve, de ezeken is meglátszik a néhány évi mostoha
kezelés, s bizonytal nem vehetjük rossz néven, hogy ma még nem
volt képes oly példányokkal kiállani, a minőt, várni lehetett vol-
na, mert egy két év alatt nem lehet a régi fényre és hírnévre
emelni, habár a mostani derék főtiszt teljes erő, jó akarat és
szakképzettséggel törekszik is e czélt elérni.

Mezőhegyesől úgy a Csáky mint Almássy fajok szinte több
példányban vannak bemutatva; ámde meg kell vallanom, hogy
az öt év előtti állapothoz, midőn szerencsém volt e gulyákat
Mezőhegyesen meg szemlélni, — hanyatlást észleltem. Egy tekin-
tetben azonban némi haladás tapasztalható, t. i. az elébb kissé
vékony csontozatú Csáky faj erősebb csontozatot nyert, mi való-
színűleg az Almássy fajú keresztezés eredménye.

Zlinszky István.

Felelős szerkesztő és kiadótulajdonos SIPOS SOMA.

HIRDETÉSEK.

Párisi világkiállítás 1878

2 arany- és egy ezüst éremmel kitüntetve.

GANZ ÉS TÁRSA,
vasöntőde és gépgyár-részvény-társulat,
Budapesten, II. ker.

Ajánlják

**kéregöntetű hengerekkel ellátott
hengerszékeiket**

melyek néhány év óta a bel- és külföldi malmokban eddig használatban
levő köveket mind inkább háttérbe szorítják, és a kisebb malmokban is,
az őrlés kitünőbb minősítése végett igen előnyösek.

Ezenkívül mindennemű gép- és öntődei munkálatokat, fémöntvényű
kerekeiket bányászati munkálatokra stb. 13—20

Alólírott tisztelettel tudomására hozza a n.
é. közönségnek, hogy a **nyári** időszakra minden

prémes tárgyat, bundákat,

s általában szőrméket
moly elleni megőrzés végett jutányos áron átvesz;
nemkülönbön ajánlja **szücs-üzletet.**

Eenczúr István

német-szűcs, Szarvason

Úrtesítés?

Van szerencsém a n. é. közönség tudomására jut-
tatni, miszerint helylen **Melis Györg**-féle házban:

„A békési henger-gőzmalom liszt-raktára“

czég alatt LISZT-RAKTÁRT nyitottunk, melyben készít-
ményeinknek eredeti áron és kitünő minőségben le-
endő eladásával

ROSENBERG FÜLÖP

urat biztuk meg.

Együttal a t. közönség kényelmére azon intéz-
kedést tettük, miszerint a búzát a budapesti tőzsdei napi
árkelet szerint, a szállítási költségek leszámításával
liszt gyanánt fogjuk becseréltetni, ez által a t. terme-
lőknek alkalmat nyujtva, hogy koronkénti **liszt** szük-
ségletüket, anélkül, hogy nagyobb mennyiségű gabona
eladásával volnának kénytelenek, jó és olcsó áron be-
szerezhessék.

A midőn ezen raktárunkat a t. közönség becses
pártfogásába ajánljuk, vagyunk kitünő tisztelettel

2—3

Békési henger-gőzmalom.

CSÉPLŐ-GÉPEK

Szeg-rendszer szerintiek

1, 2, 3, és 4 vonóerőre, szalmarázóval,
tisztító rostával ellátva

fából vagy egészen vasból készültek; új szerkezettel tartó-
sak jutányos áron mellett

dijmentesen szállítva Bécsig és Pestig

kaphatók

PH. MAJFARTH és Társa

gépgyárában

MAJNAI FRANKFURTBAN.

Megbízható alkalma ügynökök
kerestetnek.

—14

Árverési hirdetmény

Szarvas város közgyámi hivatala részéről közhírré
tétetik miszerint a néhai Kocsis Pál hagyatékához tar-
tozó nagyjából szobabútorokból álló ingóságok f.
hó 15-én d. u. 2 órakor a Zlinszky-féle házban ár-
verés útján el fognak adatni.